Изпитен казус

КАЗУС ПО ГРАЖДАНСКО ПРАВО

Джордж Томас, гражданин на Великобритания, и Дария Иванова имат сключен граждански брак от 10.01.2007г. От брака имат роден един син – Джон на 10год.

На 1.08.2009г сключили договор за издръжка и гледане с родителите на Джордж – Питър и Сандра Томас, за закупения от тях апартамент в гр.София, в който живеели. Същият е с данъчна оценка 50000лв.

Изминали няколко години и отношенията между двамата съпрузи се влошили. Затова през 2011г подписали брачен договор, с който уговорили разделност на имуществото, което ще придобият в бъдеще. След още две години решили окончателно да се разделят.

Заради влошените отношения между съпрузите родителите на Джордж решили да развалят договора за издръжка и гледане. Упълномощили адвокат, който подал исковата молба в съда на 18.10.2013. Междувременно бащата на Джордж бил починал на 7.10.2013, а в хода на производството, на 19.05.2014г, починал и самият Джордж Томас.

ВЪПРОСИ

1. Имат ли право родителите на Джордж Томас да придобиват собственост върху недвижим имот в България? Обосновете се

2. Изложете какви са основните характеристики на договора за издръжка и гледане?

3. Какъв е статутът на придобития от съпрузите Дария и Джордж имот и защо ?

4. Разглеждането на спора подведомствено ли е на българския съд; ако „да" – защо и кой би бил родово и местно компетентният съд; ако „не"- следва да се обосновете

5. Какво е правното основание на предявения иск и какъв вид е искът?

6. Кои са надлежните страни по спора ? Как се отразява смъртта на Джордж Томас върху хода на производството?

7. Как следва да се разпредели доказателствената тежест за устано вяване на относимите по спора факти?

8. Решението на въззивната инстанция подлежи ли на касационно обжалване ; ако да – следва да се обосновете , ако не – също.

КАЗУС ПО ГРАЖДАНСКО ПРАВО

Джордж Томас, гражданин на Великобритания, и Дария Иванова имат сключен граждански брак от 10.01.2007г. От брака имат роден един син – Джон на 10год.

На 1.08.2009г сключили договор за издръжка и гледане с родителите на Джордж – Питър и Сандра Томас, за закупения от тях апартамент в гр.София, в който живеели. Същият е с данъчна оценка 50000лв.

Изминали няколко години и отношенията между двамата съпрузи се влошили. Затова през 2011г подписали брачен договор, с който уговорили разделност на имуществото, което ще придобият в бъдеще. След още две години решили окончателно да се разделят.

Заради влошените отношения между съпрузите родителите на Джордж решили да развалят договора за издръжка и гледане. Упълномощили адвокат, който подал исковата молба в съда на 18.10.2013. Междувременно бащата на Джордж бил починал на 7.10.2013, а в хода на производството, на 19.05.2014г, починал и самият Джордж Томас.

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИТЕ

1.Имат ли право родителите на Джордж Томас да придобиват собственост върху недвижим имот в България? Обосновете се

В случая се касае за част от сграда - апартамент, а не за земя.

Макар в казуса да не е посочено изрично годината на придобиване на имота от родителите на Джордж, от дадените допълнително устни указания и от цялостното изложение може да се приеме, че това е станало след 1.01.2007. По отношение на същите не е посочено изрично, че са граждани на Великобритания, но това също може да се предположи, след като синът им е такъв. Към ***посочения*** момент Великобритания е държава-членка на ЕС.

С изменението на разпоредбата на чл.22 Конституцията, в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на РБ към Европейския съюз, т.е. след 1.01.2007, чужденците могат да придобиват право на собственост при условията на същия договор, в който изрично е посочено, че граждани на държавите – членки, които законно пребивават в България, са извън обхвата на каквито и да било норми или процедури, различни от тези, приложими за български граждани. Следователно, нормите, свързани с разрешителния режим за придобиване право на собственост от чужденци, не се прилагат за граждани на държавите-членки след влизане в сила на Договора за присъединяване на РБ към ЕС /Решение на ВКС .№ 349/25.05.2009 по гр.д.№ 298/2008/

Нормата е приета в съответствие с Дял IV гл.2 /право на установяване/ , чл.50 пар.2 б."д" от ДФЕС, която предоставя възможност гражданите на държавите-членки да придобиват и ползват земи и др. недвижими имоти на

територията на друга държава-членка., доколкото това не противоречи на принципите, предвидени в чл.39 пар.2.

На горното съответства Приложение VI, раздел 3 „Свободно движение на капитали" към Акта относно условията за присъединяване на Р България и Р Румъния и промените в учредителните договори.

Конкретният случай касае апартамент, който представлява част от сграда и, следователно, приложение намира разпоредбата на ал.4 на чл.29 ЗС- „Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху сгради и ограничени вещни права върху недвижим имот в страната, освен ако със закон е установено друго".

Що се отнася до земята, обикновено към апартаментите е учредено ограничено вещно право на строеж върху земята, а не идеални части от правото на собственост върху земята. При това, за улесняване на казуса такъв въпрос не е поставян.

Неправилно е позоваването на КМЧП. Нормата на чл.3 от Кодекса урежда съотношението с международни договори, международни актове и други закони – „(1) Разпоредбите на този кодекс не засягат уредбата на частноправните отношения с международен елемент, установена в международен договор, в друг международен акт в сила за Република България или в друг закон. (2) При прилагането на международен договор или на друг международен акт се съобразяват международният характер на неговите разпоредби, установената в тях квалификация и необходимостта да се постигне еднообразие в тяхното тълкуване и прилагане". Казано с други думи, КМЧП намира приложение там, където няма международен договор. А в конкретния случай, при положение, че страните са граждани на държави-членки на ЕС и са приложими източниците на вторичното право на ЕС, към които се отнасят регламентите, уреждащи пряко тези правоотношения, неправилно е позоваването на КМЧП.

2. Изложете какви са основните характеристики на договора за издръжка и гледане?

Договорът за издръжка и гледане има сл. характеристики:

Ненаименован - липсва изрична правна уредба;

Двустранен- всяка от страните поема задължение;

Синалагматичен (взаимно зависим) **-** на задълженията на едната страна кореспондират задължения на другата страна.

Възмезден – срещу прехвърляне правото на собственост приобретателят престира уговорените грижи и издръжка в натура, за да осигури живот, какъвто прехвърлителят е имал до тогова. Приобретателят не може да дава само пари, тъй като това би превърнало договора в такъв за рента.

Каузален – има основание, за разлика от абстрактния;

Консенсуален – действието му настъпва от момента на сключването му, т.е. с обективиране волята на двете страни, без да е необходимо да е налице реално предаване на вещта за разлика от реалния договор, който се счита за сключен с предаването на вещта.

Договорът произвежда както облигационен, така и вещно-транслативен ефект от момента на сключването му.

Intuitu personae – правото на издръжка е лично и непрехвърлимо и се сключва с оглед личността на прехвърлителя; по отношение личността на приобретателя практиката приема, че изпълнението на задължението може да бъде престирано и от трето лице, стига това да е било изрично уговорено. Задължението, поето от повече от един приобретатели според практиката на ВКС се счита за неделимо и затова изпълнението дори от един от тях спрямо прехвърлителите погасява цялото задължение и не би могло да служи за основание за развалянето на договора;
Алеаторен – неизвестна е продължителността и ***обема*** на престирането на грижи и издръжка, което е свързано с продължителността на живота на прехвърлителя. Затова се различава от комутативния вид, при който страните по него още при договарянето знаят какво точно ще получат при упражняване на правата си и какво дължат при изпълнение на задълженията си.
Договорът е **с** продължително изпълнение с оглед престацията, но това не го превръща в договор с периодично изпълнение. Същият се прекратява със смъртта на прехвърлителя;
Формален – тъй като касае обикновено прехвърляне вещни права върху недвижими имоти, следва да бъде спазена изискуемата от закона форма – нотариалната - чл.18 ал.2 ЗЗД

3. Какъв е статутът на придобития от съпрузите Дария и Джордж имот и защо ?

Придобит е по време на брака им при действието на стария СК /новият влиза в сила от 1.10.2009 - § 18 ПЗР/, т.е. в режим на СИО, уреден в чл.19 ал.1 СК /отм/. Според § 4 от ПЗР Правилата по този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити от съпрузите по заварени бракове. Съгласно ал.2 съпрузите по заварени бракове могат да изберат законов режим на разделност или да сключат брачен договор по реда на СК от 2009. Чл.18 от новия СК посочва, че режимите на имуществени отношения могат да бъдат
1/ законов режим на общност
2/ законов режим на разделност
3/ договорен режим
Според ал.2 на същия член законовият режим на общност се прилага, когато встъпилите в брак не са избрали режим на имуществените си отношения. А съгласно ал.4 режимът може да бъде променян.

В конкретния случай, след като имотът е бил придобит преди влизане в сила на новия СК, то по отношение на него е действал режимът на СИО. Впоследствие, след влизането в сила на новия закон, съпрузите не са се възползвали от възможността да преуредят статута на имота, и затова ще намери приложение разпоредбата на ал.2, т.е. запазва се режимът на СИО. На това сочи и факта, че сключеният от тях брачен договор за разделност на имуществото ще произведе действие за в бъдеще, т.е. ще касае имущество, което биха придобили след датата на брачния договор.

4. Разглеждането на спора подведомствено ли е на българския съд; ако „да" – защо и кой би бил родово и местно компетентният съд; ако „не"- следва да се обосновете

В случая исковата молба е подадена на 18.10.2013, т.е. при действието на Регламент № 44/2001 /т.нар. Брюксел I/. Чл.22 т.1 предл.1-во от същия посочва изключителната компетентност на съдилищата на държавата-членка, в която е разположен имотът, независимо от местоживеенето, когато предмет на делото са вещни права върху недвижим имот.

Ето защо неправилно е позоваването на Регламент № 1215/2012 /т.нар. Брюксел Ia/, чл.24 ал.1 от същия, който влиза в сила от 10.01.2015г. Брюксел I продължава да се прилага към производствата, започнали преди влизането в сила на Регламент № 1215/2012, т.е. Брюксел Ia. Общото между двата регламента е, че имат за цел да улеснят достъпа до правосъдие, по-специално чрез предоставяне на информация относно разпоредбите за компетентност на съдилищата и правилата за бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в държавите членки.

Родовата подсъдност е абсолютна положителна процесуална предпоставка, за наличието на която съдът следи служебно. Основната родова подсъдност е на районния съд - чл.103 ГПК), а окръжният съд като първа инстанция е компетентен да разглежда само изрично предвидените в закона дела - чл.104 ГПК.

В конкретния случай, макар предмет на делото да е искът за развaляне договора за издръжка и гледане, което го определя като облигационен, тъй като самият договор има за предмет прехвърляне на вещно право на собственост върху имота, делото ще бъде подведомствено за разглеждане от българския съд по местонахождението на имота.

За да бъде определена подсъдността правилно, следва да се съобрази на чие право се търси защита и в какъв обем е то.

Както ще се изясни в отговора по въпрос № 6, след като ищец се явява само Сандра Томас, то тя има право да търси защита до размера на своята част от имота, т.е на лично основание, за 1/2 ид.част, което е равно на 25 000лв.

В т.3 на чл.104 ГПК са посочени исковете за собственост и други вещни права върху имот с цена на иска **над** 50 000лв; а в т.4 - исковете по граждански и търговски дела с цена на иска **над** 25 000лв. Следователно, разграничението между РС и ОС по някои искове е обусловено от цената на иска. Последната, съгласно чл.68 ГПК, представлява паричната оценка на предмета на делото, а нормата на чл.69 ГПК визира конкретните хипотези. В **т.4** на чл.69 е посочено, че по искове за съществуване, за унищожаване или **развaляне** на договори - според стойността на договора, **а когато договорът има за предмет вещно право върху имот** – по размерите по **т.2**, т.е. както по исковете за собственост и други вещни права - върху **данъчната оценка**, а ако няма такава на чл.64 ГПК – пазарната цена на вещното право.

В съответствие с това са и дадените задължителни указания в точка 1Б на ТР № 4/14.03.2016, постановено по тълк.д.№ 4/2014, докл. съдия Т.Гроздева, в която част ВКС се е произнесъл по въпроса за приложимостта на разпоредбата на чл.71 ал.2 ГПК при определяне държавната такса по исковете, чиято цена се

определя по реда на чл.69 ал.1 т.4 ГПК. Възприето е становището, че правилото на чл.71 ал.2 ГПК е приложимо във всички случаи, когато цената на иска се определя от данъчната или пазарната цена на вещното право, включително и по облигационни искове за съществуване, унищожаване или разваляне на договори, както и за сключване на окончателен договор.

В конкретния случай, след като защитаваното право е с цена 25 000лв, а не над тази сума, то и родово компетентен да разгледа спора е РС.

Единични са писмените работи, в които е съобразено, че ищцата Сандра Томас може да претендира разваляне и в качеството си на наследник на съпруга си, т.е. за половината от неговия дял /като се има предвид, че и Джордж Томас също е наследник на баща си/, т.е за 1/4, общо това дава размер от 3/4 от стойността на имота, което е равно на 37 500лв. В този случай подсъдността ще се промени и родово компетентен да разгледа спора е ОС, съгл.чл.104 т.4 ГПК

Тъй като изборът на ищцата може да бъде вариативен, не се отчита като грешка, ако не е била съобразена възможността й да се претендира разваляне и в качеството й на наследник, стига правилно да е била определена подсъдността по отношение на нейната лична 1/2 ид.част, което в болшинството случаи е пропуснато да бъде сторено.

Що се отнася до местната подсъдност, то тя се определя според местонахождението на имота /чл.109 ГПК/ – в случая гр.София, или Софийски РС.

В допълнение може да се отбележи и това, че последиците от нарушаването на правилата за родовата подсъдност са различни в зависимост от това, кой съд е допуснал нарушението. Ако РС е разгледал по същество спор, родово подсъден на ОС, то решението му е недопустимо и нарушението не може да бъде санирано – постановеният акт подлежи на обезсилване /арг. от чл.270 ал.3 ГПК/. Ако ОС е разгледал спор, родово подсъден на РС, решението му не може да бъде обезсилено само на това основание - чл.270 ал.4 ГПК.

5. Какво е правното основание на предявения иск и какъв вид е искът?

Искът е за разваляне на договора за издръжка и гледане и е с правно основание чл.87 ал.3 ЗЗД. Същият е конститутивен, тъй като с него се упражнява потестативното /преобразуващо/ право, с което се цели да се предизвика правна промяна в патримониума на ответната страна по спора.

В казуса няма данни да се претендира връщане на даденото на отпаднало основание поради развалянето на договора, което обуславя предявяването на иск с правно основание чл.55 ал.3 ЗЗД. Този иск е осъдителен по своя характери и има самостоятелен характер. Освен това, в казуса се съдържат данни, че родителите живеели в апартамента, което, очевидно, не налага връщането на вещта. Затова неправилно е посочването на правна квалификация на иска като такава по чл.87 ал.3 във вр.чл.55 ЗЗД.

6. Кои са надлежните страни по спора ?

По отношение на **ищците**.

Тъй като намерението за разваляне на договора е било на двамата родители на Джордж, очевидно обхваща волята им за целия имот. И макар адвокатът да е бил упълномощен от двамата, със смъртта на Питър Томас представителната му власт по едностранната сделка е била прекратена, на осн.чл.41 ал.1 ЗЗД. Ето защо към датата на подаване на исковата молба същият не би могъл да бъде процесуален представител на починалия. Починалото лице не може да бъде страна по делото поради липсата на процесуална легитимация. При това положение не намират приложение правилата за правоприемство в процеса.

Наследници на починалия Питър Томас са неговата съпруга Сандра и синът му Джордж. Тъй като последният се явява и ответник по иска /той е материално правно легитимиран по договора страна да престира издръжка и гледане/, то настъпва сливане на двете качества. Така се погасява правото му да претендира развалянето на договора, а и за него липсва правен интерес от търсенето на такава защита.

Материалните правоотношения по наследяването са с международен елемент и са свързани с момента на откриване на наследството, който се определя от датата на смъртта на наследодателя. Това в случая е 7.10.2013 по отношение на Питър Томас, и 19.05.2014г – по отношение на Джордж Томас. И двете дати предхождат влизане в сила Регламент (ЕС) № 650/4.07.2012г относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство, който се прилага **от 17.08.2015г**.

Като цяло разпоредбите на гл.II, чл.4, чл.5 и чл.22 от Регламента са сходни с нормата на чл.89 КМЧП, приложима в конкретния случай: (2) Наследяването на недвижими вещи се урежда от правото на държавата, в която вещите се намират. (3) Наследодателят може да избере наследяването на неговото имущество в цялост да се уреди от правото на държавата, чийто гражданин той е бил към момента на избора. (4) Условията за действителност на избора на приложимо право и неговата отмяна се уреждат от избраното право. Изборът на приложимо право и неговата отмяна трябва да бъдат направени във формата на завещателно разпореждане.

Когато е поето неделимо задължение за гледане и издръжка към повече от един кредитор по алеаторен договор, преживелият прехвърлител може да иска разваляне на договора поради неизпълнение след смъртта на другия прехвърлител за частта, отговаряща на правата му в съсобствеността/респ. прекратената със смъртта СИО/, както и за частта, отговаряща на правата му на наследник на починалия. Последното е в съответствие със задължителните указания, дадени в т.3 от ТР 30/17.06.1981 по гр.д.№ 2/1981 на ОСГК на ВС. Посочено е, че наследниците на кредитора – прехвърлител на вещното право или на правото на собственост, могат да осъществят развалянето на договора за издръжка и гледане поради неизпълнението му от длъжника съобразно размера

на субективните им права, произтичащи от наследяването. Прието е, че със смъртта на прехвърлител настъпва прекратително действие по отношение на частта от договора, съответна на прехвърлените от него права и че прекратителното действие засяга неделимостта на задълженията; в наследственото имущество се включва и правото на иск за разваляне на договора поради неизпълнение, което е било допуснато приживе на кредитора-прехвърлител; наследникът на последния ще може да упражни правото да развали договора по отношение на неизправния длъжник(ци) в обема на притежаваните от него права - т.е. съобразно дела си, а не и по отношение на целия договор, ако не е единствен наследник. Следователно, в случаите на наследяване на дробна част от правата на кредитора-прехвърлител разваляне на договора поради неизпълнение следва да се осъществи частично, защото сънаследникът не може да упражни и правата на другите сънаследници; съгп. чл.97 ГПК от 1952г /отм./ правото на иска е предоставено за защита и възстановяване само на нарушени лични имуществени права. В този смисъл е и постановеното по реда на чл.290 ГПК решение на ВКС № 615/9.03.2010г по гр. дело № 3824/2008.

В настоящия случай, след като не е посочено наследодателят да е обективирал волята си в завещание, с което да посочва избора на приложимия закон, приложение намират разпоредбите на държавата, на чиято територия е настъпила смъртта на лицето, т.е. нашето наследствено право. Към момента на смъртта си наследодателят не притежава право на собственост върху имота, с който приживе се е разпоредил, а само правото да иска разваляне на договора, с който това право е било прехвърлено поради неизпълнение на насрещната престация за полагане на грижи и даване на издръжка, което е имуществено по естеството си и съответно наследимо. В патримониума на всеки един от наследниците по закон преминава правото да иска развалянето на договора до припадащия му се по правилата на чл. 5-10 ЗН обем от права.

Само онзи наследник по закон или по завещание, който е предявил иск за разваляне на договора, получава съответната идеална част от имотите, предмет на извършеното от наследодателя разпореждане, за която договорът е развален с влязло в сила решение /Решение № 127/12.01.2017 по гр.д.№ 1021/2016, постановено по чл.290 ГПК/

Предвид изложеното, ищец е преживялата съпруга Сандра Томас, която има право да претендира разваляне на договора до размера на нейната 1/2 ид.част от имота на лично основание, както и за полагащата й се наследствена част от дела на съпруга й, т.е. за още 1/4 /тъй като и синът се явява наследник на починалия Питър Томас/.

Не се възприема като погрешен отговор, в който е посочено, че Сандра Томас може да претендира разваляне на договора само за своята идеална част, стига да е достатъчно добре обоснован. Както се посочи по-горе /в отговора на въпрос № 4/, изборът може да бъде вариативен.

По отношение на **ответниците**.

Това са двамата съпрузи Дария и Джордж, за които се твърди, че са неизправната страна по материалното правоотношение. Посочено е, че двамата

само са се разделили, което означава, че бракът не е бил прекратен. С оглед статута на имота - СИО /бездялова съсобственост/, същите действат като необходими задължителни другари - правата и задълженията им произтичат от едно и също основание, засягат се общи права и интереси /чл.216 ал.2 ГПК. Затова и решението следва да бъде еднакво спрямо всички.

В хода на производството е настъпила смъртта на Дж.Томас, което е основание за спиране на производството по делото за срок от 6 месеца за събиране на доказателства за наследниците по закон на починалото лице, на осн.чл.229 ал.1 т.2 вр.чл.230 ал.2 ГПК.

Действително, при неизпълнение на дадените от съда указания в посочения срок, производството подлежи на прекратяване.

В казуса, обаче, има данни за наследниците на починалото лице – роденият от брака син, който е на 10 години, както и самата преживяла съпруга. Ето защо, на осн.чл.227 ГПК, производството по делото следва да продължи с участието на правоприемниците на лицето- неговите универсални наследници, като се предприемат действия по възобновяване на производството и конституирането им - съпруга, участваща и в лично качество, и синът Джон. Тъй като той е малолетен, съответно процесуално недееспособен, затова се представлява от неговата майка и законна представителка.

Не се отчита за грешка, ако е възприето, че детето към момента на подаване на исковата молба било вече непълнолетно, щом като е посочено, че при това положение има самостоятелна процесуална дееспособност - участва лично със съгласието на своята майка.

Не се приема за грешка и ако е посочено, че при противоречие в интересите следва да бъде назначен особен представител на детето, съгл. чл.29 ал.4 ГПК, макар в казуса да не се съдържат данни за това.

7. Как следва да се разпредели доказателствената тежест за установяване на относимите по спора факти?

В тежест на ищеца е да установи, че има сключен правно валиден договор. Достатъчно е ищцовата страна да твърди, че за нея не са били полагани грижи и не е била осигурявана издръжка. И тъй като това са твърдения за отрицателни факти, то главното и пълно доказване се прехвърля върху ответната страна, която следва да установи твърдението си, че е била изправна страна по договор – изпълнявала е точно и добросъвестно според уговореното, т.е. полагани са били ежедневно грижи и осигурявана издръжка, т.е. имало е системно изпълнение на задължението. В тази случай дори частичното изпълнение се приравнява на пълно неизпълнение поради естеството на договора.

Според трайната практиката на ВКС /ТР № 6/15.05.2012г по тълк. д. № 6/2011г, ОСГК, докл. съдия Л.Богданова/, договорът не може да бъде развален, ако поне едно от задължените лица е престирало грижите и издръжката. Това, обаче, е въпрос по съществото на спора, какъвто не е поставян в казуса. Може да се посочи и също, че с оглед естеството на договора е неприложимо правилото на чл.87 ал.1 ЗЗД, според което кредиторът следва да даде срок на длъжника за изпълнение и след изтичането на същия да счита договора за развален. При този вид договор е налице неотлагаемост на изпълнението, тъй

като дължимият резултат-осигуряване на храна, подслон и др. следва да се осъществява ежедневно и последващо изпълнение в натура е невъзможно.

8. Решението на въззивната инстанция подлежи ли на касационно обжалване ; ако да – следва да се обосновете, ако не – също.

Решението подлежи на обжалване пред ОС като въззивна инстанция, което от своя страна подлежи на касационно обжалване пред ВКС, тъй като не попада сред изключенията, визирани в разпоредбата на ал.2 т.1 на чл.280 ГПК – решенията по въззивни дела с цена на иска до 5 000лв за граждански дела, и до 20 000лв за търговски дела, с изключение на решенията по искове за собственост и други вещни права върху недвижими имоти и по съединените с тях искове, които имат обуславящо значение за иска за собственост;

Делото е гражданско, и искът не е вещен и не попада под ограничението за цената на иска до 5 000лв. Следователно, ще подлежи на касационно обжалване.

Ако са налице и другите предпоставки, визирани в чл.280 ал.1 ГПК, а именно - съдът да се е произнесъл по съществен материалноправен или процесуално правен въпрос, съобразно хипотезите на т.1-т.3, решението на въззивната инстанция би било допуснато до касация.

Изпитен контролен казус № 2
Асен Дмитриев Велев

КАЗУС

С решение, влязло в сила на 10.12.2014 г., бил осъден Динко Петров Динев да заплати на Ганка Димитрова Иванова сума в размер на 15 000 лв.. Въз основа на решението Ганка се снабдила с изпълнителен лист и било образувано изпълнително дело. По него ЧСИ установил, че Динко с влязло в сила на 10.01.2015 г. решение прекратил брака си с Янка Динева. Със същото решение било утвърдено споразумение, с което придобитият по време на брака им имот, бил възложен на Янка Динева, срещу изплащане на парично уравнение. Имотът представлявал апартамент, находящ се в гр. Стара Загора, с данъчна оценка 52 000 лв..

Поради тази причина Ганка Иванова предявила иск за обявяване за недействително спрямо нея споразумението, в частта относно възлагането на имота в дял на Янка Динева.

Динко Динев възразил, че споразумението е одобрено с влязло в сила съдебно решение и затова е недопустимо да се иска обявяване на неговата недействителност. Освен това, възразил, че има недвижимо имущество, което да удовлетвори вземането на кредитора, освен процесния имот.

Отговорете мотивирано на следните въпроси:

1 Кой съд е родово и местно компетентен да разгледа предявения иск?

2. Каква е правната квалификация на предявения иск и какви са неговите характеристики ?

3. Подлежи ли исковата молба на вписване? Обосновете се.

4. Срещу кого следва да бъде насочена исковата претенция? Мотивирайте се.

5. Как следва да се разпредели доказателствената тежест между страните?

6. Основателни ли са възраженията на Динко Динев срещу предявения иск ? Мотивирайте се.

7. Решението на въззивния съд ще подлежи ли на касационен контрол и в какъв срок ?

Изпитен семестриален казус.

КАЗУС

На 2.04.2012 г. Иван Петров продал на Марин Младенов вилата си с. Драгоево, която е закупена по време на брака му с Петранка Петрова и която е СИО. Продажбата е на изплащане за сумата от 40000 лв. В договора било уговорено Иванов да изплати имота на периодично дължими вноски за 5 години, които да внася по банкова сметка на Петров.

На 12.12.2012 г. Младенов починал. Той оставил две деца Мария и Драгостин на 5 и на 7 години. Преди да почине Иванов живеел на семейни начала с Павлина – майка на децата. От самото начало вноските не са били заплащани.

На 31.12.2012 г. Петров се завърнал от Австралия, където живее постоянно и установил, че по банковата му сметка не са постъпвали никакви вноски от Иванов.

Петров обаче нямал време и намерение да се занимава с уреждане на въпроса за неплащане на вноските и затова цедирал на 30.1.2015 г. вземането си за цената на „Милосърдие" ООД, без обаче да уведоми длъжниците. „Милосърдие" ООД предявило иск срещу срещу Мария и Драгостин за заплащане на главницата от 40000 лв. и разноските по делото.

Въпроси:

1. Действителен ли е договорът за продажба, след като като продавач не фигурира съпругата на Петров и след като не е изплатена напълно цената на имота? Аргументирайте становището си.

2. Кои са наследници, какви са техните дялове и как отговарят за задълженията на своя наследодател?

3. Породил ли е договорът за цесия действие? Ако да – защо? Ако не – защо?

4. Кой осъществява процесуалното представителство на ищеца и ответниците и защо?

5. Коя е родовата и местната подсъдност по двата иска?

6. Как се разпределя доказателствената тежест?

7. Какъв е искът на «Милосърдие» ООД срещу Мария и Драгостин? Допустим и основателен ли е?